

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Kehl (Tyskland) den 7 april 2016 –
Brottmål mot I**

(Mål C-195/16)

(2016/C 260/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Kehl

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

I.

Tolkningsfrågor

1. Ska unionsrätten, särskilt artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG⁽¹⁾ av den 20 december 2006 om körkort (nedan kallat tredje körkortsdirektivet) eller artiklarna 18, 21, 45, 49 och 56 i fördraget om Europeiska unionens arbetssätt (nedan kallat FEUF), tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken ett körkort som har förvärvats i en annan medlemsstat inte erkänns som sådant, särskilt om detta körkort har förvärvats i enlighet med villkoren i tredje körkortsdirektivet?
2. Ska unionsrätten, särskilt artikel 2.2 i tredje körkortsdirektivet eller artiklarna 18, 21, 45, 49 och 56 FEUF tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken ett tillståndsbevis inte erkänns, varvid detta har utfärdats till innehavaren av ett körkort som har förvärvats i en annan medlemsstat av nämnda medlemsstat i enlighet med villkoren i tredje körkortsdirektivet, och detta även om denna medlemsstat har begränsat giltigheten för detta tillståndsbevis i tidsmässigt hänseende samt till det egna territoriet och detta tillståndsbevis därutöver inte uppfyller kraven på körkortsmodellen i tredje körkortsdirektivet?
3. För det fall fråga 1 ska besvaras nekande: Ska unionsrätten, särskilt artikel 2.3 i tredje körkortsdirektivet eller artiklarna 18, 21, 45, 49 och 56 FEUF, tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken framförande av motorfordon kan utgöra ett brott som är belagt med straffrättsliga påföljder, av det skälet att föraren saknar rätt att framföra fordonet, fastän nämnda förare har förvärvat ett körkort i enlighet med villkoren i tredje körkortsdirektivet, men denne inte kan styrka detta genom ett tillståndsbevis som överensstämmer med körkortsmodellen i tredje körkortsdirektivet?
4. För det fall fråga 2 ska besvaras nekande: Ska unionsrätten, särskilt artikel 2.3 i tredje körkortsdirektivet eller artiklarna 18, 21, 45, 49 och 56 FEUF, tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat, i vilken den som ansöker om körkort i regel erhåller det slutgiltiga körkortet direkt efter godkännande av det praktiska förarprovet, och framförande av ett motorfordon beläggs med ordningsbot på grund av en administrativ förseelse, eftersom en förare som har förvärvat förarbehörigheten i en annan medlemsstat i enlighet med villkoren i tredje körkortsdirektivet inte för med sig något slutgiltigt körkort för att styrka sin förarbehörighet vid körningen, därför att något sådant körkort ännu inte har utfärdats på grund av det särskilda förfarande som tillämpas vid utfärdandet av det slutliga körkortet i denna medlemsstat, på vilket föraren saknar inflytande, men vederbörande vid körningen istället för med sig ett officiellt intyg om att de nödvändiga villkoren för förvärvandet av förarbehörigheten är uppfyllda?

⁽¹⁾ EUT. L 403, s. 18.